

śl. J. Weissel

1. Pod - nieś - cież się, wy wierz - chy bram! Pan w chwa - le swo - jej
2. On do - bro - tli - wy jest — i praw, ła - go - dny Sę - dzia
3. Szczę - śli - wa jest kra - i - na ta, co ber - ło te - go
4. Pod - nieś - cie, bra - my, wierz - chy swe! Świą - ty - nią bądź - że,

1. zdą - ła sam — Król kró - lów, co — po - cie - sza rad, nasz Wład - ca, kto - ry
2. na - szych spraw. Świę - to - ścią Mu - ja - śnie - je skroń, o mi - ło - sier - dziu
3. Kró - ła zna i bło - go ser - com, w których On kró - lew - ski swój za -
4. ser - ce me! Ga - łą - zki po - bo - żno - ści weź, w ra - do - ści Pa - nu

1. zba - wił świat, co zniósł nad na - mi Bo - ży gniew. Za - nuć - cie więc ra -
2. świad - czy dłoń. To z po - ko - le - nia Ju - dy Lew! Za - nuć - cie więc ra -
3. kla - da tron, bo On praw - dzi - wym słoń - cem sam. Gdzie On, bło - go - ści
4. chwa - łąc nieś! Do cie - bie wte - dy przyj - dzie Król i try - śnie ży - cie,

1. do - sny śpiew: Po - chwalon bądź - że Ty, — mój Stwórco, pe - len czci! —
2. do - sny śpiew: O Zbaw - co, chwa - lim Cię — za wiel - kie czy - ny Twe! —
3. stru - mień tam. O Bo - że, chwa - ła Ci, — Po - cie - szy cie - lu cny! —
4. zni - knie ból. Czci pe - len jest nasz Bóg, — co to u - czy - nić mógł. —